

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **P.**, so sídlom v B., IČO: X., zastúpenej advokátskou kanceláriou F., v mene ktorej koná ako konateľ advokát D., proti povinnému **M.** bývajúcemu v P., zastúpeného opatrovníkom A. bývajúcim v P., **o vymoženie príslušenstva**, vedenej na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 3 Er 868/2012, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 19. februára 2014 sp. zn. 17 CoE 44/2013 takto

r o z h o d o l :

Návrh na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a.**

Dovolanie **o d m i e t a.**

Povinnému nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Oprávnená podala súdnemu exekútorovi návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému na vymoženie príslušenstva. Povinnosť povinného zaplatiť jej vymáhané príslušenstvo preukazovala rozhodcovským rozsudkom z 3. júna 2010 sp. zn. SR 04364/10 (ďalej len „exekučný titul“) vydaným Stálym rozhodcovským súdom zriadeným zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s. Súdny exekútor následne v zmysle § 44 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) požiadal Okresný súd Považská Bystrica (ďalej len „exekučný súd“) o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Exekučný súd uznesením z 8. októbra 2012 č. k. 3 Er 868/2012-10 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. V odôvodnení uviedol, že v danom prípade bola uzatvorená úverová zmluva, ktorú treba považovať s prihliadnutím na povahu účastníkov a obsah zmluvy za spotrebiteľskú zmluvu. Konštatoval, že v zmluve o úvere je v článku 18 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru obsiahnutá neprijateľná podmienka, a to rozhodcovská doložka, ktorá znemožňuje povinnému vyriešiť prípadný spor medzi ním a dodávateľom inak, ako v rozhodcovskom konaní. Rozhodcovskú doložku kvalifikoval ako nekalú a absolútne neplatnú, ktorá nemôže byť základom právomoci rozhodcovského súdu. Na základe uvedeného považoval exekučný titul za nespôsobilý. Poukázal aj na nedostatok písomnej formy rozhodcovskej doložky. Zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia odôvodnil aj rozporom exekučného titulu so zákonom, ktorý videl v dohode o vyplnení zmenky, ktoré považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku v neprospech spotrebiteľa / povinného.

Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením z 19. februára 2014 sp. zn. 17 CoE 44/2013 uznesenie exekučného súdu potvrdil. Potvrdenie uznesenia odôvodnil jeho vecnou správnosťou.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená dovolanie. Navrhla, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu i uznesenie exekučného súdu zrušil a veci vrátil na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnila dovolacími dôvodmi uvedenými v ustanovení § 241 ods. 2 písm. a/, b/ a c/ O. s. p. Dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. konkretizovala vadami konania podľa § 237 písm. a/, b/, d/, e/, f/ a g/ O. s. p. (t. j. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, že ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, že účastníkom konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, a že rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát). Zároveň navrhla, aby dovolací súd konanie prerušil a požiadal Súdny dvor Európskej únie o výklad v dovolaní špecifikovaných prejudiciálnych otázok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom – vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 6 ECdo 298/2013, 6 CoE 130/2013, 6 ECdo 292/2013, 6 CoE 134/2013, 6 ECdo 274/2013, 6 CoE 122/2013, 6 ECdo 272/2013, 6 CoE 121/2013, 6 ECdo 283/2013, 6 Co 19/2013, 3 ECdo 156/2013, 3 CoE 28/2013, 3 ECdo 207/2013, 4 Cdo 34/2013, 2 ECdo 148/2013, 5 ECdo 210/2013, 5 CoE 64/2013, 7 ECdo 30/2013, 7 ECdo 266/2014, 8 ECdo 205/2014, 8 ECdo 179/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k návrhu na prerušenie dovolacieho konania a vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách odvolacieho a dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p., § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 18. júna 2015

JUDr. Ivan Machyniak, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Pudmarčíková

